

Bor: Jag är uppväxt i Enskede i Stockholm, där mamma arbetade som servitris och pappa som lagerarbetare. Vi hyrde en lägenhet på 2 rum och kök där vi som flest bodde 6 personer. Den låg ovanför mammas arbetsplats – Skogskonditoriet – vid Skogskyrkogårdens T bana. I Enskede skola hade jag fantastiska lärare som tog väl hand om en arbetarunge som jag är. Under en tid bodde jag i Skåne men har nu landat i Hammarby sjöstad i Stockholm sedan 20 år tillbaka.

Bakgrund och yrkesliv: Som barn och ung var jag aktiv i unga örnar och SSU. Bara 17 år gammal blev jag mamma till en fantastisk dotter, som jag försörjde ensam medan jag fortfarande gick på gymnasiet. Jag fick stipendium för att läsa på socialhögskolan och bli socionom. För att dryga ut kassan arbetade jag extra som kassa-biträde på helger och kvällar på ICA i Farsta. Det var knapert och dottern fick matlåda med sig hem från dagis när hon berättat att mamma inte hade råd äta middag.

Utbildningen ledde till yrkesval som skolkurator, sjukhuskurator, socialsekreterare och liknande. Flyttade till Skåne och bildade ny familj. Med tiden blev det ytterligare fyra lika fantastiska barn. Jag läste juridik i Lund, samtidigt som jag arbetade som kulturansvarig i Kristianstad. Inom juridiken specialiserade mig inom arbetsrätt, migrationsrätt, social- och förvaltningsrätt. Detta blev sedan min huvudsakliga inriktning. Arbetade som ombudsman, personalchef på LO, förhandlingsdirektör på Arbetsgivarverket, nämndsekreterare och administrativ chef på olika museer då jag kom tillbaka till Stockholm igen.

Jag blev tillfrågad av överförmyndarnämnden i Stockholm om jag kunde åta mig uppdrag som god man för ensamkommande flyktingbarn. Det blev min seriösa, ideologiska och medmänskliga insats under många år – och är fortfarande. Jag har utbildat gode män, skrivit en bok om ensamkommande och varit god man för många flyktingbarn (alla mina fick stanna). Jag har också varit nämndeman i både Migrationsdomstolen och tingsrätten.

Under många år var jag mycket upprörd över hur HVB hem (hem för vård och boende för flyktingbarn) fungerade och hur vinstintresset, inte barnens bästa, sattes i fokus. Så, som pensionär köpte jag ett radhus i Sköndal och startade ett litet boende med 5 platser för flickor. Utan intresse av vinst. En verksamhet där flickorna fick lära sig svenskt tankesätt och kultur, där vi diskuterade och levde efter demokratiska diskussioner, diskuterade mänskliga rättigheter med mera.

Alla har i dag arbete och är självförsörjande. Jag tog en risk – men tänkte att har jag fel så får jag leva på min pension. Det var hårt i början – låna ut pengar till dagliga kostnader som mat och kläder till barnen – men efter några månader så gick utgifter och inkomster ihop. Jag hade haft rätt. De privata HVB hemmen drog in oerhört mycket skattemedel som gick rakt ner i ägarnas fickor. Nu bor det vuxna barn och deras kamrater i huset – HVB hemmet är stängt.

Därför är jag engagerad i Ordfront: Jag blev introducerad och intresserad av Ordfront av en av organisationens fantastiska styrelsemedlemmar då vi fortfarande hade vårt kontor på Söder. Ganska länge sedan således. Var sedan borta några år och blev så tillfrågad om jag hade tid med en fika av vår generalsekreterare Anna. Det blev fika och presentation om hur Ordfront fortsatt arbetar för mänskliga rättigheter och demokrati i seminarier, tidning och bokförlag – och jag lät mig övertalas att återkomma till organisationen mer aktivt igen. Det ger mig stor tillfredsställelse att arbeta ideellt i Ordfront, att ta del av den kunskap och det engagemang som finns i vår organisation. Vi är viktiga röster i frågor om demokrati, mänskliga rättigheter, ordets röst i tidning och böcker. Att få vara med att göra skillnad genom arbete i Ordfronts styrelse och AU är väldigt viktigt och tillfredsställande.